

Vážená Rado pro rozhlas a televizi,

už delší dobu se odhodlávám vám napsat a jaksi nevím, jak do toho. Tak to vezmu pěkně z mosta do prosta. Mám veliké výhrady k neobjektivitě Vašeho informování. Je značně jednostranné. Bláhově jsem se domnívala, že po neslavně slavné kampani při volbách prezidenta to bude lepší. Není. Bohužel. Předesílám, že jsem úpornou odpůrkyní politiků všelikých a to Hitlerem počínaje a Obamou konče. O tom nebudiž pochyb. Na prezidentském stolci jsem si představovala někoho úplně jiného, nežli je pan Zeman a už vůbec ne pana knížete. Při vším mém odporu k politikům jsem si vědoma toho, že i mezi tou nic moc společností je nepatrný zlomek takových, kterým skutečně leží na srdci dobro těch obyčejných lidí, kteří to myslí čistě a dobře. Ovšem ti, kteří mají jinaký názor, tak zůstávají sami, nikdo je nepodpoří. Kdosi kdysi prohlásil - zasedá parlament a vláda, stát je ve velikém nebezpečí. A je to pravda. Když tak vidím ty dobře vypadající dámy a páný, a to, jak se tam baví mezi sebou, zírají do notbuků a hrají si s mobily, tak v tuto chvíli přestává platit Listina práv a svobod, demokracii zaženu do kouta a nastupuje zákon kolektivní viny. A když už jsem zmínila ta lidská práva - skutečně hluboce mě dojíhá až skoro k slzám, ta naše velká starost o práva v Číně, na Kubě, v Rusku. Co takhle zamést si před vlastním prahem? Přece mi nikdo nebude tvrdit, že tady je to s vymáháním práva v pořádku.

Jsem z větší části víc posluchač, nežli divák, ale sleduji i zprávy v televizi a došla jsem k poznání, že ať už tam, či onde, se až na výjimky, zvou do debat tací, kteří mají shodný názor s tím, kterým jsme médií masírování a pokud možno, tak souhlasí i sami mezi sebou. Pokud se stane, že se objeví skutečný oponent, tak je mu skákáno do řeči a pokud možno, tak už se dál nezve.

Uvedu příklad. Událo se v Událostech-komentářích, které moderoval jeden z nejlepších, pan Veselovský, jako host byl pan Fištejn a jednalo se o dění na Ukrajině. Pan Fištejn-coby zarytý obhájce všeho a všech pokud se Majdanu týče, byl konfrontován s televizním záběrem, na kterém jakýsi holohlavý mohutný bijec tluče hlavou o stůl řediteli tamější televize a to proto, že odvysílal něco, co nešlo do krámu těm "demokratům" z náměstí, načež pan Fištejn prohlásil, že to je manipulativní nahrávka, kterou pořídila KGB. Následoval jen udivený pohled moderátora. A od té doby mám pana Fištejna za zaujatého a neobjektivního debatéra.

A další námítka. Ačoliv mám stotisíc výhrad k panu prezidentovi, tak se mi hrubě nelíbí, že takřka vstupenkou do sdělovadel je kopanec na jeho adresu. Jednou je to hlava státu a zajímalo by mě, zda se i jinde takto děje. To nic nemění na tom, že jsem byla velice nemile překvapena

jeho slovníkem v Hovorech z Lán. Notně si nadělal do krmítka a média mu to dala skutečně patřičně pozřít v míře vrchovaté. Zasloužil si to, o tom žádný spor, ale, je tady velké ale a nejde mi do hlavy, proč se média se stejnou razancí neopřela do pana Kalouska /známého to slušňáka/, který nazval ministra zemědělství kokotem ? A je ticho po pěšině. No není to roztomilost sama? Kdo by se odvážil kritizovat takovou veličinu, že ? Tak tomu se říká - dvojí metr -.

Musím se přiznat, že i po těch 25-ti létech demokracie vlastně nevím, co to obnáší. Mojí, už značně odrostlí potomci mě poučili, že demokracie, teda ta moje - končí tam, kde začíná demokracie toho druhého. Děti poučily, poradily, ale bába jaksi furt nerozumí, protože pro někoho tu demokracie nemá hranic a tu jsme zase u toho dvojího metru. Stále se nemohu zbavit dojmu, že média se nechovají nestranně.

Kdysi, ještě před r.1989 v rozhlase byl mi velice milý pořad, který se jmenoval "Rada moudrých" a pak ještě jeden pod názvem "Sedmilháři". Zaujala mě ta Rada moudrých, to byli skutečně lidé moudří, vzdělaní a morální, nemýlím-li se, tak tam vystupoval mezi jinými i František Smolík. Představuji si, že by ani v dnešní době takový pořad nebyl od věcí. Něco takového, aspoň mně, v médiích chybí. Klidně bych tam najmenovala jako absolutní jedničku třeba pana Zdenka Mahlera, pana Cílka, paní Klusákovou, paní Šiklovou, pana Hešla, Ivana Hofmana a další. Jistě by si pořad takového ražení našel své posluchače a snad i diváky. A zjmenění mravů by to zajisté prospělo.

A když už na Vás chrlím ty moje bolístky, tak se nemohu nezmínit o tom, co mě docela zlobí a jedná se o st. Radiožurnál a pořad, který probíhá od 23-24 hod. Málokdy si ho nechám ujít, jsou tam témata někdy odlehčena, ale někdy závažná a zlobí mě, že se mezi tím moc hraje. Je to pořad kontaktní a vím, že se ohledně těch hudebních předělů moc lidí ozývalo. Ovšem - bez úspěchu. Zaráží mě ta tvrdošíjnost a to několikrát. Co Vy na to ?

Už to, že Vám píše na psacím stroji a nikoliv na počítači napovídá, že jsem stará a mám toho více za sebou, než před sebou. Mé dětství byla válečná, byla bída o všechno, ale mohu říci, že lidé, a to i v těch nejhorších dobách, se k sobě nechovali tak, jak vidno dnes. Bolí mě ta bezcitnost, hrubost a neurvalost. Společnost zhrubla a jaksi zesprostěla. Právem je kritizován prezident, ale chci Vám říci, že vyjádřování našich mladých - otřes. Bydlím blízko školy a v době, kdy jdou děti do školy, tak jsem na procházce se psem. Ta vulgarita je šokující. Kolikrát musím té své kamarádce říci - Baro, neposlouchej, to je s hvězdičkou-. Ještěže nerozumí!

Ano, ano, už za starého Říma si stěžovali ti starší na chování mladých. Tak tímto budeme ospravedlňovat tento nedobrý jev ? Jak daleko ještě musí všechno dojít, než si uvědomíme, že ta výchova-nevýchova k ničemu neveče. Pítě není bůh, nemůže mít bezbřehou volnost.

Tady vidím úkol, chcete-li, příležitost a to hlavně u televize, aspoň trochu omezit filmy plné násilí, přitroublé seriály, ve kterých si lidé svou hloupostí až neuvěřitelnou, zadělají na problémy, které s ještě větší pitomostí řeší.

Mám satelitní televizní programy a musím konstatovat, že nikde to není lepší. Jakoby tahle doba všemožně pěstovala kult násilí, zabíjení. Jen zírám, s jakou lehkostí se tam vraždí, jak snadno prochází podrazy a podvody a co všechno je člověk schopen udělat pro peníze.

Jestli to jde, prosím, zkuste trochu zjemnit mravy a vyřadit ty krveláčnosti, to snad není cenzura. Děkuji.

Moc si přeji, aby mi bylo dobře rozuměno a abych snad i někdy příště Vás mohla oslovit vážená rado .

S pozdravem

Ludmila Wolanská

Ludmila Wolanská

Ludmila Wolanská 26/2. 015.